

دستورالعمل اجرایی ماده ۱۴ قانون اصلاح قانون بیمه اجباری مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث^۱

فصل اول - تعاریف و کلیات

ماده ۱. در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف) قانون: قانون اصلاح قانون بیمه اجباری مسؤولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث - مصوب ۱۳۸۷-
ب) بیمه مرکزی: بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران
پ) صندوق: صندوق تأمین خسارت‌های بدنی، موضوع ماده (۱۰) قانون
ت) وسیله نقلیه: هر نوع وسیله نقلیه موتوری که بر روی زمین یا ریل حرکت می‌کند.

ث) شخص ثالث زیان‌دیده: هر شخصی که به سبب حوادث وسایل نقلیه موضوع قانون دچار زیانهای بدنی یا مالی می‌شود، وکیل قانونی یا اولیای دم در صورت فوت وی به استثنای راننده مسبب حادثه.

ج) خسارت‌های بدنی: هر نوع دیه یا ارش ناشی از صدمه، شکستگی، نقص عضو، ازکارافتادگی (جزیی یا کلی - موقت یا دائم) یا دیه فوت شخص ثالث به سبب حوادث مشمول بیمه موضوع قانون و هزینه معالجه (چنانچه مشمول قانون دیگری نباشد)، به استثنای موارد مندرج در ماده (۷) قانون.

چ) خسارت‌های مالی: زیان‌هایی که به سبب حوادث مشمول بیمه موضوع قانون به اموال شخص ثالث وارد شود، به استثنای موارد مندرج در ماده (۷) قانون.

ح) فقدان بیمه‌نامه: وسیله نقلیه در زمان وقوع حادثه تحت پوشش بیمه موضوع قانون نباشد.

خ) بیمه‌گر: هر یک از شرکت‌های بیمه دولتی و غیردولتی که مجوز فعالیت در رشته بیمه شخص ثالث از بیمه مرکزی را دارا می‌باشند.

د) خسارت‌های بدنی خارج از شرایط بیمه‌نامه: هرگونه خسارت بدنی وارد شده به اشخاص ثالث که بر اساس قوانین و مقررات یا شرایط عمومی بیمه‌نامه پرداخت آن بر عهده بیمه‌گر مربوط نباشد. در هر صورت میزان تعهدات بیمه‌گر نمی‌تواند کمتر از حداقل الزامات مندرج در قانون باشد.

تبصره: شرایط عمومی بیمه‌نامه مطابق آیین‌نامه‌ای که توسط بیمه مرکزی تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد تعیین خواهد شد.

فصل دوم - خسارت‌های بدنی

ماده ۲. شخص ثالث زیان‌دیده یا ورثه قانونی وی حق دارد با ارایه مدارک موضوع ماده (۳) برای دریافت خسارت بدنی به طور مستقیم حسب مورد به بیمه‌گر مربوط یا صندوق مراجعه نماید.

ماده ۳. مدارک لازم برای بررسی و پرداخت خسارت بدنی متعلقه توسط بیمه‌گر و صندوق حسب مورد به شرح زیر می‌باشد:

۱- اصل یا تصویر مصدق گزارش کارشناس راهنمایی و رانندگی یا گزارش مقامات انتظامی یا نظریه کارشناس یا هیأت کارشناسی منتخب مراجع قضایی؛

۲- بیمه‌نامه شخص ثالث یا هرگونه مدرک دیگری که حاکی از بیمه وسیله نقلیه مسبب حادثه در زمان وقوع حادثه باشد؛

۳- تصویر گواهی‌نامه رانندگی مسؤول حادثه مگر این‌که مشخصات کامل گواهی‌نامه رانندگی در گزارش کارشناس راهنمایی و رانندگی یا پلیس راه درج گردیده یا این‌که راننده مسؤول حادثه فاقد گواهی‌نامه رانندگی متناسب با نوع وسیله نقلیه موجد حادثه باشد؛

۴- مدارک شناسایی مصدوم یا متوفی؛

۵- تصویر خلاصه پرونده بالینی مصدوم یا متوفی در صورتی که در یکی از مراکز درمانی بستری شده باشد؛

۶ - نظریه پزشکی قانونی؛

۷ - تصویر مدرک شناسایی وسیله نقلیه مسبب حادثه در صورت وجود؛

۸ - ارائه مدارک مثبت دایر بر احراز سمت قانونی متقاضی از قبیل قیمومت

یا وکالت یا وصایت یا ولایت خاص حسب مورد؛

۹ - جواز دفن یا گواهی فوت یا شناسنامه باطل شده متوفی.

تبصره ۱: پرداخت خسارت در حوادث منجر به فوت منوط به ارائه گواهی

انحصار وراثت خواهد بود.

تبصره ۲: در صورت فقدان یا انقضای بیمه‌نامه، فرار یا عدم شناسایی مسؤول

حادثه حسب مورد ارائه بیمه‌نامه وسیله نقلیه مسبب حادثه، مدارک شناسایی وسیله

نقلیه مسبب حادثه و یا گواهی‌نامه رانندگی مسؤول حادثه برای ارائه به شرکت یا

صندوق الزامی نیست.

ماده ۴: اشخاص ثالث زیان‌دیده در حوادث رانندگی منجر به صدمات بدنی

غیر از فوت می‌توانند برای دریافت پنجاه درصد خسارت بدنی تقریبی، موضوع ماده

(۱۶) قانون با ارائه مدارک موضوع ماده (۳) مستقیماً به شرکت بیمه مربوط یا صندوق

مراجعه و خسارت متعلقه را مطالبه و دریافت نمایند.

تبصره ۱: در اجرای ماده (۱۵) قانون، بیمه‌گر یا صندوق حسب مورد موظف

است حداکثر پانزده روز پس از دریافت مدارک لازم، خسارت متعلقه را پرداخت و در

صورت وجود نقص در مدارک ارائه شده مراتب را ظرف یک هفته به صورت کتبی به

متقاضی اعلام نمایند.

تبصره ۲: بیمه‌گر یا صندوق حسب مورد موظف است پس از صدور رأی

قطعی مراجع قضایی و ارایه آن توسط اشخاص ثالث زیان‌دیده، باقی‌مانده خسارت

متعلقه (موضوع قسمت اخیر ماده ۱۶ قانون) را به شخص ثالث زیان‌دیده پرداخت

نماید.

ماده ۵: در حوادث رانندگی منجر به فوت، بیمه‌گر می‌تواند در صورت توافق

با راننده مسبب حادثه یا بیمه‌گذار و ورثه شخص ثالث، بدون نیاز به رأی مراجع

قضایی، دیه و دیگر خسارت‌های بدنی وارد شده را به وی پرداخت نماید.

فصل سوم - خسارت‌های مالی

- ماده ۶.** شخص ثالث زیان دیده حق دارد با ارائه مدارک موضوع ماده (۷) نسبت به دریافت خسارت مالی اقدام نماید.
- ماده ۷.** مدارک لازم برای بررسی و پرداخت خسارت مالی توسط بیمه‌گر مربوط به شرح زیر می‌باشد:
- ۱- بیمه‌نامه شخص ثالث یا هرگونه مدرک دیگری که حاکی از بیمه بودن وسیله نقلیه مسبب حادثه در زمان وقوع حادثه باشد؛
 - ۲- اصل یا تصویر مصدق گزارش کارشناس راهنمایی و رانندگی یا پلیس راه یا نظریه کارشناس یا هیأت کارشناسی منتخب مراجع قضایی؛
 - ۳- تصویر گواهی‌نامه رانندگی مسؤول حادثه، مگر این‌که مشخصات کامل گواهی‌نامه رانندگی در گزارش کارشناس راهنمایی و رانندگی یا پلیس راه درج گردیده یا این‌که راننده مسؤول حادثه فاقد گواهی‌نامه رانندگی متناسب با نوع وسیله نقلیه موجد حادثه باشد؛
 - ۴- تصویر مدرک شناسایی وسیله نقلیه مسبب حادثه در صورت وجود؛
 - ۵- ارائه مدارک مثبت دایر بر احراز سمت قانونی متقاضی از قبیل قیمومت یا وکالت یا وصایت یا ولایت خاص حسب مورد.
- ماده ۸.** در اجرای ماده (۱۸) قانون، بیمه‌گر مکلف است در صورت وجود شرایط زیر با دریافت مدارک مذکور در ماده (۷) به استثنای بند (۲) آن، خسارت مالی زیان دیده را پرداخت نماید:
- الف) وسایل نقلیه مسبب حادثه و زیان دیده در زمان وقوع حادثه، دارای بیمه‌نامه معتبر باشند؛
- ب) خسارت مالی وارد شده یا مورد مطالبه شخص ثالث زیان دیده حداکثر تا سقف تعهد مالی مندرج در ماده (۴) قانون باشد؛
- پ) بین طرفین حادثه اختلافی وجود نداشته باشد؛
- ت) حادثه رانندگی منجر به خسارت بدنی نشده باشد؛
- ث) وسایل نقلیه مسبب حادثه و زیان دیده هم‌زمان مورد بازدید کارشناس منتخب بیمه‌گر مربوط قرار گیرند.

ماده ۹. میزان خسارت مالی وارد شده به وسیله نقلیه شخص ثالث زیان دیده با توافق بیمه‌گر مربوط و شخص ثالث زیان دیده تعیین و به صورت نقدی پرداخت خواهد شد. در صورت عدم توافق شخص ثالث با مبلغ خسارت تعیین شده، بیمه‌گر مربوط موظف است وسیله نقلیه شخص ثالث زیان دیده را در تعمیرگاه مجاز یا تعمیرگاهی که مورد قبول وی باشد، تعمیر نموده و هزینه‌های تعمیر را تا سقف تعهدات مالی مندرج در بیمه‌نامه پرداخت نماید.

تبصره: در صورتی که اختلاف طرفین در خصوص میزان خسارت وارد شده به وسیله نقلیه به روش مذکور در این ماده و همچنین میزان خسارت وارد شده به سایر اموال (غیر از وسیله نقلیه) حل و فصل نشود، موضوع در کمیسیون حل اختلاف تخصصی، موضوع تبصره ماده (۱۷) قانون مطرح و رسیدگی می‌شود.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۱۰. در صورتی که بیمه‌گر یا صندوق در مهلت مقرر در این آیین‌نامه نسبت به پرداخت خسارات متعلقه به شخص ثالث زیان دیده خودداری نمایند، شخص ثالث زیان دیده می‌تواند موضوع را به بیمه مرکزی منعکس و درخواست رسیدگی نماید.

تبصره ۱: بیمه مرکزی موظف است ظرف پانزده روز به درخواست متقاضی رسیدگی و در مورد آن اتخاذ تصمیم نماید. در صورت احراز تخلف توسط بیمه‌گر مربوط مطابق ماده (۲۸) قانون اقدام خواهد شد. تصمیم بیمه مرکزی برای بیمه‌گر لازم‌الاجرا است.

تبصره ۲: اجرای این ماده نافی حق مراجعه مستقیم شخص ثالث زیان دیده به مراجع قضایی یا سایر مراجع صلاحیت‌دار و طرح دعوی علیه بیمه‌گر یا صندوق نخواهد بود.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۹/۹/۲۷ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

اصلاح ماده‌ی ۲۴ آیین‌نامه‌ی اجرایی مواد ۲ و ۱۷ قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای^۱

متن زیر جایگزین ماده‌ی ۲۴ آیین‌نامه‌ی اجرایی مواد ۲ و ۱۷ قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای، موضوع تصویب‌نامه شماره‌ی ۲۱۱۸۵/ت ۲۶۰۸۹ هـ مورخ ۱۳۸۳/۴/۲۴ می‌شود:

۲۴. متقاضی ثبت نرم‌افزار پس از تکمیل فرم‌ها، دو نسخه از نرم‌افزار را به دبیرخانه تحویل داده و رسید دریافت می‌دارد. علاوه بر آن متقاضی باید به ازای هر نرم‌افزار مبلغ یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال برای ثبت و یکصد هزار (۱۰۰,۰۰۰) ریال برای تأیید فنی به حساب خزانه واریز و رسید آن را نیز همراه تقاضای خود تحویل دهد.

تبصره: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجاز است برای حمایت از ثبت تولیدات نرم‌افزاری فاخر فرهنگی نود درصد هزینه ثبت را دریافت نکند.
این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۹/۸/۲۴ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.